

عنوان مقاله:

آگوستین، مولانا؛ نگاهی متفاوت به انسان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت، تعلیم و تربیت در آموزش و پرورش (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سیدابوالفضل معصومی نسب - آموزش و پرورش نکا، مازندران، ایران

سیده مرضیه معصومی نسب - حوزه علمیه نکا، مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

ماهیت انسان یکی از موضوعات پیچیده و پرمعنایی است که از دیرباز مورد توجه فیلسوفان، روانشناسان، دین شناسان و علمایمختلف قرار گرفته است. مطالعه چهارچوب نظری نمایندگان نحله های فکری مختلف می تواند در فهم دقیق تر این مسئله کمک کننده باشد. به همین دلیل این پژوهش که به روش مروری کتابخانه ای انجام شده با هدف بررسی چهارچوب فکری آگوستین به عنوان یکی از نمایندگان مسیحیت و مولانا به عنوان یکی از نمایندگان اسلام در رابطه ی با انسان، سعی دارد ما را در فهم دقیق تر این مسئله رهنمون باشد. در این مقاله سعی شده است با توجه به اشعار مولانا در مثنوی معنوی، تفاوت دیدگاه او نسبت به انسان با دیدگاه سنت آگوستین در این زمینه مورد بررسی قرار گیرد. یافته های پژوهش نشان داد معنا ومفهوم انسان از دیدگاه این دو اندیشمند علاوه بر شباهت هایی که دارد دارای وجوه افتراقی نیز می باشد. یک وجه افتراقی که به آن بیشتر پرداخته شد این است که آگوستین بر پلیدی ذاتی انسان ها به سبب گناه اولیه تاکید دارد و تنها راه رهایی و نجات انسانها را لطف و فیض خداوندی می داند. در صورتیکه مولوی فطرت انسانها را پاک می داند و معتقد است به سبب دمیده شدن روح خداوند، انسانها با فطرت پاک به دنیا می آیند؛ هر چند ممکن است از فطرت نیک خود فاصله گرفته و در چاه ظلمت و گمراهی گرفتار شوند.

کلمات کلیدی:

انسان، مولوی، آگوستین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2039514>

